

SLOVENSKI NAROD.

Izahaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrstopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovoljno pošiljajo naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim naročnina poteče konec marca in druge narodnjake vabimo na novo naročbo „Slov. Naroda“.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gld. 50 kr.
Za četrt leta	3 „ 30 „
Za en mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gld. — kr.
Za četrt leta	4 „ — „
Za en mesec	1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta	2 gld. 50 kr.
Po pošti sprejemati „ „	3 „ — „

Administracija „Slov. Naroda“.

Cesar v slov. Primorji.

Pred svojim odhodom v Dalmacijo bode se naš cesar od 2. aprila mudil v Trstu in 4. aprila v Gorici, torej na slovenski zemlji.

Kakor se nam iz Gorice piše, bodo tam mošnji Slovenci vladarja kolikor bodo mogli slovesno sprejeli in pozdravili. O tržaških Slovencih, v mestu in okolici, sicer nemamo še nikakega poročila, ali kaj enakega name ravajo, pa upamo, da bodo Goričane posnemali.

Mi gotovo ne spadamo mej one, ki so ob vsakej priliki in nepriliki prepolni liznih in iskanh besedij o prepotitni udanosti in neslanih zagotavljanj dinastične prepokornosti

itd. A mi smo (da si i tu najprej narodni in Slovani) kot Avstrijci pošteti in odkritosrčni monarhisti in zvesti privrženci vladujoče krone, katera je posebno v mnogonarodski Avstriji prepotrebna vez mej raznimi jeziki in ima biti tudi oni regulator, kateri bode prej ali slej dosedanjemu zatiranju Slovanstva konec storil in Avstrijo na naravnnejšo podlogo postavil, zadovolivši narodnim terjatvam nas vseh, ne le Nemcev.

Mej prostim našim narodom pak je dinastični čut jako ukoreninjen in bode gotovo prodril in se pokazal sam pri navzočnosti cesarjeve. Izobraženi Slovenci naj ga torej uže iz zgoraj omenjenega hladnega političnega preudarka le podpirajo in mu — naroden pravce dadó.

Pri vseh taci izjavah namreč prosimo primorske Slovence, naj pazijo in na to delajo, da bodo imele vse te izjave udanosti odločno slovensk značaj. Cesar in njegovo spremstvo naj vidi, sliši in čuti, da tod Slovenci prebivajo, da je ta zemlja slovenska zemlja, da je Primorje naše!

V tem smislu naj brzo vse priprave storé čitalnice, politična in druga društva, občine itd. V tem vsaj ne bodo nemškutarski in lahonski birokrati Slovence zavirali, da pred svojim vladarjem, kateremu je vedno zvest bil, pokaže udanost po svoji narodnej šegi in vsaj tu konstatira, da živi in kot Slovenec živeti hoče.

Interpelacija poslanca g. Nabergoja

zaradi izključbe tržaške okolice od colnih polajšanj slobodnega pristanišča v Trstu, do nj. eks. g. finančnega ministra, stavljena v državnem zboru 18. marca:

„Kakor znano, ima Trst slobodno luko. K tržaški občini spada v političnem oziru mesto Trst, a tudi okolica, takozvane tržaške kmetske občine. Oba, mesto in okolica sta eden okraj z enim zastopništvom, tržaškim občinskim zastopom.

Ali colninske meje slobodne luke tržaškega mesta ne spadajo skupaj z političnimi mejami, nego so colninske koristi slobodne luke omejene le na samo mesto Trst, s takozvanim „Contrade suburbane“ a izključena je le okolica, oziroma kmetske občine.

Ta stvarna razmera je uzrok, da je okolica izpostavljena dvojnemu davku in colnini.

Politični okraj tržaški, namreč mesto Trst in okolica ali kmetske občine plačujejo kot dozdeven dohod od užitninskega davka visokemu eraru določen pavšalni znesek, a potem tržaška občina sama pobira od predmetov užitnine na svoj račun davek. Užitninski stavek, ki ga vselej določi občinski zastop, je zelo velik. Za eno vedro vina se plača 11 gld. užitnine, za enega vola pak 12 gld., za eno vedro piva 4 gld. 66 kr., tak znesek, kakoršen se ne plačuje v nobenem drugem mestu cele Avstrije, a tudi drugod nikjer ne.

Ker pak ne spadajo kmetske občine politično k Trstu, tedaj so one podvržene k plačevanju te visoke užitnine in morajo tedaj za vsako vedro vina iz Trsta dobljeno plačevati 4 do 11 gld., in ker dalje colninske meje segajo le do mesta Trsta in tu končajo, morajo občine, kadar stopijo v svojo okolico, od tako plačanega vedra vina, plačati še 1 gld. 30 kr., kakor bi vino prejele iz tuje dežele.

Na ta način se pripeti, da prebivalci onih občin od enega in istega predmeta od-

Listek.

Gospica — kmetica.

(Novela A. Puškinova, — poslovenil F. M. Štifter.)
(Dalje.)

Liza je pribežala Grigoriju Ivanoviču nasproti. „Kaj to pomeni, očka?“ rekla je z začudenjem: „zakaj vi hromate. Kje je vaša kobilica? Čegav je ta voziček s konjiči?“ — „Vem, da ne moreš razumeti, „my dear“, odgovoril jej je Grigorij Ivanovič in povedal vse, kar se je priključilo. Liza nij verjela svojim lastnim ušesom. Grigorij Ivanovič nij čakal, da bi se bila spomnila. Hitro jej je objavil, da bosta jutri oba Berestova pri njem obedovala. „Kaj vi govorite!“ rekla je hčerka, in silno pobledela. „Berestova, oče in sin! bosta jutri pri nas obedovala! No, očka, kakor je vam drago; pa jaz se ne pokažem za cel svet.“ — „Kaj

je s tobom? ali si obnorela?“ odgovoril jej je oče: „si li davno uže tako plašna, ali gojiš sovraštvo od roda do roda, kakor romantična kneginja? Dovoljno, ne pači se . . .“ — „Ne, očka, za nobeden denar se ne pokažem Berestovima.“ Grigorij Ivanovič pomigal je z ramami in se nij dalje prepiral z njo, dobro vedoč, ka se pravdanjem pri njej nič ne opravi. Šel je oddihniti se od svojega dovolj zanimivega sprehoda.

Liza je odšla v svojo sobico in poklicala Nastjo. Dolgo sta se posvetovali o jutranjem obisku. Kaj pomislil Aleksej, če v skrbno odgojenej gospici spozna svojo Aulinu? Kaj bode menil o njenem obnašanju, o njenem blagorazumu? No nekaj bi bila Liza rada videla, kak vtis bi bilo na njega napravilo nepričakovano svidanje . . . Na enkrat jej je prišla misel; povedala jo je takoj Nastji; obe sta se nad njo jako obradovali in sklenili nepremeno spolniti jo.

Drugi dan je vprašal Gregorij Ivanovič pri zajuterku svojo hčerko, ali zares misli skriti se pred Berestovima. „Očka“, odgovori Liza: „jaz ju sprejemem, če je vam po volji, a samo pod pogojem: naj se jima pokažem, kakor bi koli hotela, naj delam, kar bi mi prišlo v glavo, vi me ne pokarate, i ne pokažete se iznudenega ali nedovoljnega.“ — „Zopet kake nove burke!“ reče on, smeje se, Gregorij Ivanovič. „Nu, dobro, dobro: strinjam se s tobom, delaj, kar koli hočeš, črne očka moja šaljivka.“ Za tem jo je poljubil na čelo in Liza je zbežala, da bi se priготavljala.

Uprav ob dveh popoldne pridrdra na dvorišče kočija domačega dela, zaprežena tremi parami konj in se pokoti prav lično okolo gosto-zelenega drevesnega kroga. Stari Berestov ide s pomočjo dveh livrejanjih lakajev Muromskega pod podstrešje. Za njim prijezdi njegov sin; skupaj ideta v obed-

rajtujejo dvojen davek, enkrat v Trstu samem, drugič ko prestopijo v svojo okolico. Mesto Trst samo plačuje le en občinski užitninski davek, ostali prebivalci Primorja plačujejo tudi le en davek, dovozno colnino; le kmetijske občine tržaške okolice morajo plačevati ta in oni davek.

To preobilno obdačenje je tako neenako in krivično, da se kaj enacega ne nahaja v avstrijske finančne uprave. Misli bi bilo, da, ker so kmetijske občine tržaške okolice pri plačevanju pavšalnega zneska obložene s takovim davkovskim zneskom, kakor mesto Trst, da bi one morale biti oproščene erarne dovozninske colnine kakor mesto Trst.

Vsakdo bi mislil, da kmetijske občine, ki s Trstom, glede politične uprave, tedaj v najvažnejših in bistvenih interesih, kot celota smatrano, ali v finančnem in colninskem oziru od Trsta niso ločene nenaravno, ne tako strogo oddeljene in ne podvržene ne enakomernemu dozorstvu finančnih uradov.

Končno bi kdo res verjel, da, ker je okolica v vseh svojih privozninskih predmetih navezana le na Trst, in ker okolica glede dohodka, pomočnih virov in imenja zaostaja daleč za Trstom, mora imeti tudi v colninskem in finančnem oziru pravico, ka se z njo ne ravna slabše in huje, nego s Trstom, h kateremu vendar vsled neke postave spada. Vrhu tega bi se še mislilo, da, kakor se v celej avstrijske monarhiji politične meje strinjajo z finančnimi pri izvršitvi različnih finančnih opravil, to mora biti tudi pri Trstu in da eno zastopništvo, ki je vsled postave osnovano celotno, mora v vsacem oziru ohraniti svoj celotni značaj in to tim več tudi mora ohraniti, ker v Primorji politična uprava obsega tudi finančialno, oziroma je prva podredjena slednjej.

Vsled teh izrednih razmer stavijo podpisani do visocega c. kr. finančnega ministerstva vprašanje:

1. Ali so mu tu navedene razmere znane?

2. Kacih sredstev se boče poprijeti, da učini temu, za tržaško okolico krivičnemu preobdačenju uže enkrat konec?

Dunaj, 17. marca 1875.

Nabergoj. Coronini. Bonda. Winkler. Ljubša. Dr. Keller. Dr. Razlag. V. Pfeifer. Teuschl. Ciani. Sandrinelli. Kovalski. Dr. Franceschi. Dr. Vidulić. Gierovski. Mardini. Pavlinović. Venturi. Klaić. Petrinó.

nico, kjer je bila miza uže pogrtnena. Murmskij sprejme svoja prijatelja, kar je najprijaznejše mogel, predložil jima, ogledati pred obedom vrt in zverinjak, in ju vodil sem ter tja po stezicah, skrbno pometenih in posutih peskom. Staremu Berestovu je bilo na tihem jako žal za trud in čas, kateri se je tratil za tako brezhasljivo veselje, no radi spodobnosti nij nič rekel. Njegov sin nij imel nikakega deleža niti v nedovoljnosti varčnega plemenitaša, niti v iznenadenji samoljubnega Anglomana. Pričakoval je uže nestrpiliv dovoljem, kedaj se pokaže domača hčerka, o katerej je že mnogo slišal. Znamo, da je svoje srce uže drugej obljubil; no mlada krasavica je vendar še imela polno pravo, zanimati njegovo domišljijo.

Vrnivši se v obednico, vseli so se sami za mizo. Starca sta se spominjala prejšnjih časov in dogodbic svoje službe, a Aleksej je mislil o tem, kako nalogo bo igrati v

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. marca.

Državni zbor se je 20. t. m. razšel. Volilo se je v delegacije. Slovenec nij nobeden voljen (le za namestnika sta Razlag in Winkler). Dr. Razlag je interpeliral vlado, zakaj se kličejo univerzni dijaki pred končanjem semestra k vojaškim vajam. — Sicer pak je vlado za velikonočne praznike doletela pred koncem sesije velika blamaža ali zopet pobitje od lastne stranke, da bi morala odstopiti, ko bi držala kaj na parlamentarične šege, kar pa ustavovernim Nemcem v Avstriji niti na misel ne pride. — Na vrsti je bilo namreč (za nas Slovence sicer nevažno) železniško vprašanje, ali se ima severozapadna železnica zediniti ali fuzijonirati. Vlada je na vso moč za to govorila in dva ministra, Pretis in Chlumetzky, sta povzela besedo za to. Herbst je govoril dve uri proti temu in zmagal, ker so nazadnjemški ustavoverni poslanci sklenili, celo reč odložiti do prihodnje sesije.

Gospodska zbornica je sprejela več zakonskih osnov, ki so bile prej v poslanskej zbornici sprejete. Pri debati o čerNoviškej noveji univerzi je profesor Miklošič govoril proti. Navajal je sicer samo to, da za Černovice ne boče mogoče dobiti profesorjev, kateri bi zmožni bili tako predavati, kakor se na univerzi sme pričakovati, ali o njem, kot rojenem Slovincu in slavnem slavistu bi se smelo tudi soditi, da mu nij bila itendenca te nemško politične univerze po godu.

Za predsednika **gališkega** deželnega zbora je imenovan bivši ministerski predsednik Potocki. — Gališki namestnik Goluhovski je bil več dnij na Dunaji in „Dzenik Poznanski“ celo misli, da postane on minister-predsednik.

O **tirolskem** avtonomizmu govoreč pravi „Pokrok“ organ staročehov v članku od sobote mej drugim: „stranka federalistov na Češkem simpatizira s Tirolci ne zavoljo tega, ker so ultramontanci itd.“ To citiramo zopet onim našim ultramontanom, ki menijo, da so staročehi njihovih mislij.

Češki „Pokrok“ govori v uvodnem članku o peticiji gornje avstrijskega poslanca gr. Brandisa, o razširjenji volilne pravice, ki jo je 13. t. m. v državnem zboru prečital s podpisi 228 občinskih predstojnikov, 409 občinskih odbornikov, 1282 odborov in 12.152 samostalnih kmetov. Temeljna misel one peticije je pritožba zavoljo kratenja kmetškega stanu pri direktnih volitvah v državni zbor.

„Pokrok“ razpravlja dalje to nemško „prošnjo za pravo“ in jo primerja z onimi češkimi peticijami, na katerih je bilo več, nego 1 četrt milijona podpisov poslanih na

krono, naj zabrani krivični volilni red za državni zbor. Toda peticija gornje avstrijske je baš zaradi tega zanimiva, ker je nemška, v katerej Nemci eno in isto prosijo, kar prej Slovani. Avtonomisti gornje avstrijski so šleni opozicije, sedeči v državnem zboru in baš to je bilo njihovo vodilo, da so prošnjo svojo za pravo podali državnemu zboru, a ne kroni. — Ali ustavaci vide, da so v nevarnosti, odkazali so ono peticijo kar peticijskemu odboru, a niti razpravljati niso hoteli tu o njej z političnih uzrokov, na Češkem z narodnih ozirov. V gorenjej Avstriji skrajšan je kmetški življenjski konservativni, na Češkem češki. Prosilci v onej peticiji pravijo, da je sedanji volilni red, glede svojih podlog v nasprotji z najsvetejšim pravem najmnogobrojnejše vrste konstitucionalnih občanov državnih in njihovimi interesi. V vseh izobraženih državah na zemlji, kjer se ne vlada z žezlom železnega absolutizma in kjer je nestanovitna samovolja odkazana in omejena postavnim potem, tam je odločilna prisnovanje zastopniških zborov, davkovna moč in število glav! Končno pak prosilci kar naravnost izražujejo svoje prepričanje, da bi bila Avstrija obvarovana pred osodnimi dogodki v vseh strokah javnega življenja, ki so jo spravili na kraj propada, ko bi bil kmetški stan v vseh kraljestvih in deželah pri sestavljenji volilne reforme imel toliko poslancev, kolikor mu jih pripada vsled davka in števila glav.

Vnanje države.

Iz **Carigrada** se „N. freie Presse“ piše, da je mej turškim sultanom in avstrijskim diplomatskim poslanikom nastalo neko nasprotje, ki utegne za mejsobne razmere Avstrije in Turške še važno postati. Sultan je bil namreč storil glede vprašanja, kje in kako se boče turška rumlijska železnica zvezala s srbsko in avstrijsko, dal našemu poslaniku obliubo, katero je potem, pregovorjen od velicega vezirja, zopet nazaj vzel ali preklical. To je ponižanje Avstrije.

Francoska narodna skupščina je do 11. maja svoje seje odložila in ukazala svojemu izvrševalnemu odboru, naj skrbi za izvršitev onega sklepa, ki določuje, da je sedež zbornice v Versaillu.

Rumunija ima za leto 1875 po proračunu 101 milijon stroškov in 94 milijonov dohodkov, torej 7 milijonov gold. deficita.

Na **Nemškem** je tiskovna svoboda in svoboda sploh tudi tako velikanska, da je bil v Münstru urednik Wendt zaradi tega na eno celo leto ječe obsojen, ker je papeževo encikliko priobčil! V interesu prave liberalnosti, katera se mora nasproti vsaki stranki varovati, je to vse obžalovanja vredno.

navzočnosti Lize. Razsodil je, da bi bila hladna razmišljenost v vsakem slučaju najprilicnejša in na to se je tudi pripravil. Duri se odpro, obrne se z glavo, a stori to z takim ravnodušjem, s tako prevzetno nebrigo, da bi i zakorenili koketki srce se zdrgniti moralo. K nesreči prišla je mesto Lize stara mis Jacksohn, nabeljena, zategnena, s pobitimi očmi in z malim kniksom; prekrasno Aleksejevo vedenje po vojaških pravilih bilo je zastoj. Nij utegnil z nova zbrati svojih sil: duri se zopet odpro, naenkrat je vstopila Liza. Vsi so vstali, oče je hotel gostoma predstaviti, no naenkrat se je vstavil, da nij vedel kedaj, in začel si gristi ustnice... Liza njegova, zagorela Liza bila je nabeljena do ušes, namazana bolje, nego mis Jacksohn sama; ponarejeni kodri, dosta belejši, nego njeni lastni lasje bili so podvihani, kakor vlasulja Ljudevita XIV., rokavi „a l' imbecille“ stali so kakor

janka na obroči „de la madame de Pompadour“; talija bila je pretegnena kakor črka X in vsi briljanti njene matere, kateri še nijso bili zastavljeni, sijali so na njenih prstih, na vratu in v ušesih. Aleksej nij mogel spoznati svoje Akuline v tej smešnej, bliščeči gospodičini. Njegov oče stopi k njej in jej poda svojo roko, sin mu je z nevoljo nasledoval, ko se je doteknil njenih prstecev zapazil je, da so se tresli. Mej tem je uspel zapaziti njeno nožico, katero je nalašč naprej postavila, obuto z vsem mogočim koketstvom. To ga je nekoliko pomirilo z drugo njeno opravo. Kar se tiče belil in črnih, moramo opomniti, da jih v prostosti svojega srca niti zapazil nij, no i pozneje o njih nij sumil. Grigorij Ivanovič spomnil se je svoje obljube in potrudil se je, da ne bi pokazal niti sledu svojega začudenja, no smešnost hčerke zdela se mu je tako zabavna, da se je komaj udržal smeha. A gizdavej Angličanke se nij lju-

Dopisi.

Iz Idrije 20. marca. [Izvirni dopis.]

V vašem čest. listu ste čestokrat poudarjali, kako malo se ljubljanski nemškutarski mestni očetje za čedenje mesta brigajo. Kaj bi neki našim možem rekli, ko bi naše mesto videli? Res lepe pojme mora imeti tujec, ki pride v Idrijo, o našem mestu in njegovem zastopu. Sneg pol sežnja debel po ulici, ob mrazu led, nevaren za pešce in vozove in ob južnem vremenu blata skoro do kolén. In vendar se ne zmisli niti župan, niti njegovi svetovalci na čedenje mesta, da si ravno nejma mesto drugih stroškov, nego župana, njegovega pisarja in slugo, znanega agitatorja.

Pri vsacih volitvah, posebno pri zadnjih, velezaslužene uradne kreature so pridobili bili dovoljenje, kakor čujem iz dobrega vira, si kupiti na državne stroške voz in konja, da ne bode treba prihodnjč pešagirat hoditi. Revnemu rudarju pa, ki v potu svojega obraza služi, se odtrgava zaslužek, katerega uže davno uživa, in se mu še paša svoje živine ne privoljuje, takim ničedelavcem se pa voz na razpolaganje stavi!

Znana aféra zaradi paše bode stoprv v začetku aprila končana, ljudstvo je vsled tega jako razdraženo in bati se je, ker mislijo zopet past guati, še hujših nasledkov.

Ko bi volitve v trgovinsko zbornico ne bile uže postarele, bi vam hotel dati nekoliko ilustracij k agitiranju ob času volitev. Le sleparije in goljufije, kakoršne so bile tu takrat na dnevnem redu, neslišano agitiranje briča Dolinarja, morale bi uže razpust zbornice prouzročiti, če bi bilo količkaj pravice. Res, ko bi bil pregovor: „Justitia fundamentum regnorum“, resničen, kedaj bi se bilo uže pri nas marsikaj razpršilo, kajti pravice res pri nas nij. —

Odkar je odšel mnogozasluženi g. Stegnar iz Idrije, se germanizacija po naši ljudski šoli očitno širi, i to nij čudno, ako se pomisli, da je naša šola v izjemnem položaji in ne spada niti pod deželni, niti pod okrajni šolski svet. Popolni absolutizem, skoro kakor turški, vlada tu in naš „paša“ je glavar črez rudarske, občinske, šolske in cerkvene zadeve. —

bilo smijati. Dozdevalo se jej je namreč, da je črnila in belila Liza izmaknila iz njene omare; in bakreni rumenec nevolje prodiral je črez umetno belino njenega lica. Plamteče pogledovala je na mlado deklico, polno vseh muh, katera se je blinila, kakor da ne bi bila ničesar zapazila, odlagaje do drugega dne vsaka objasnjenja.

Seli so za mizo. Aleksej je nadaljeval igrati nalogo razsejanega in zamišljenega. Liza se je lepotičila, govorila o zobeh, počasi in francoski. Oče se je pogosto oziral na njo, ne razumejoč njenega namerenja; vendar se mu je zdelo vse jako zabavno. Angličanka se je besila in molčala. Samo Ivan Petrovič je bil kakor doma; jedel je za dva, pil kolikor je hotel, smijal se svojemu smehu, in od ure do ure razgovarjal se je druželjubnejše in na vse grlo se hotel.

Čez dolgo so vstali iz-za mize; gosta se odpeljeta, Grigorij Ivanovič je spustil smeh

Iz Budim-Pešte 19. marca.

[Izvirni dopis.] Naša nova vladna stranka pridela si je lepo ime liberalne stranke. Vsako novorojeno dete mora pač kakoršno takšno ime dobiti. V modi je, da roditelji za svoje novorojeno dete kakšno lepo, poetično ime izmislijo, katero pa mnogokrat z imenonositeljem v grdem protivju stoji. Ravno tako grdo in lažnjivo protivje obstoji tudi pri nas mej imenom „liberalna“ stranka in mej družbo, katera si je to ime pridela. Naša nova vladna stranka nosi ime liberalne ravno tako, kakor „lucus a non lucendo“. Tisza, glava, ali prav za prav obožavani demon naše liberalne stranke je za nas stari županijski avtonomizem, je tedaj protivnik konstitucionalne oblike zapadno evropske, in za voljo tega nij samo ne liberallec, in ne konservativec, nego on je uprav reakcionar. Sicer se pa pri nas pod liberalizmom in konservatizmom še denes vse kaj drugega razumeva, nego drugje v civiliziranem svetu. Prav za prav je pri nas konservativni Sennyey liberallec, kajti on je za to, da se na mesto naše starodavne konstitucionalne oblike postavi oblika, kakoršna je denes po vseh drugih konstitucionalnih državah veljavna. — Z ustvarjenjem Tiszovega ministerstva odstranila se je za nekoliko časa naša državna kriza, in kakor so bili poprej naši šovinisti pokurjeni, isto tako denes spet svoje ohole glave po konci nosijo. Misel o magjarskem vsevladanju je zopet pošastovati začela, ter se zlasti proti Hrvatom vzdignila. „Pest. Lloyd“ in „Pesti Naplo“ sta obadva Hrvatom grdo s pestjo zažugala. Kaj bodo Hrvati na to žuganje storili? Ponižali se bodo prav pohlevno, kar so uže večkrat nasproti Magjarom storili. Sicer pa res Hrvate ne bode nič drugega zopet spametovalo, nego magjarski bič. Po tem se bodo zopet ogledali na Srbe, na Slovence, na Čehe, na Ruse in idejo jugoslovanstva in vseslovanstva zopet iz opranega ormara poiskalo, kamor so jo vsakokrat vrgli, kadar jim je magjarska milost sijala, in vsakokrat zopet ven potegnili, kadar jih je Magjar mrko pogledal in njim nasproti po bečerski brke zavijtil. S hrvatskim ministrom Pejačevićem je Tisza baje jako nezadovoljen, ker sedanje stanje na Hrvatskem in merodajne tamošnje osebe prav nič ne pozna. Zelo verjetno je, da se

in hitel spraševati: „kaj ti je neki prišlo v glavo, voditi ju za nos?“ vprašal je Lizo. „No veš kaj? Belila so se ti zares prilegla. Nečem se vtikati v skrivnosti damske toalete, no jaz bi na tvojem mestu začel beliti se — se ve, da ne preveč, ampak po malo. Liza je bila jako iznenadena vspehom svoje zvižace. Objela je očeta, obetala mu, da pomisli o njegovem nasvetu in je pobežala tolažit razdraženo mis Jacksohn, katera se je le na silo soglasila, odpreti duri in poslušati njeno opravičenje. Lize je bilo sram, pokazati se tako črnkasto pred neznanima; nij smela prositi . . . bila je prepričana, da jej dobra, mila mis Jacksohn odpusti . . . itd. itd. Mis Jacksohn se je pomirila, prepričavši se, da je Liza nij hotela osmešiti, poljubila jo je, in jej v zalog sprave podarila piskrček angličanskih mazil, katere je Liza vzela z vidno, iskreno zahvalnostjo.

(Konec prih.)

bode moral Pejačević prevejanemu hrvatskemu magjaronu umekniti, in nasledek tega bode, da bo tudi Mažuranič odstopiti moral in potem je, se ve da, konec narodnjaškega vladanja na Hrvatskem. Hrvatski rodoljubi naj tedaj delajo proti tej nakani, dokler je še čas. Gotovo je, da si bode Tisza prizadeval to nakano v kratkem izvesti. Preveliko zaupanje v Tiszo bi utegnilo za Hrvate ubijalno biti. Magjar je Magjar!

Domače stvari.

— (Iz Gorice) se nam piše: Na Goriškem bivajoči Slovenci hočejo svojega priljubljenega vladarja o priliki nj. pohoda v Gorico slovesno sprejeti. V ta namen se je odbor goriške čitalnice z odsekom slovesnega sprejema nj. vel. porazumel, da bodo Slovenci na postaji n. presv. cesarja s slovenskim petjem sprejeli. Uljudno vabimo tedaj vse čitalnice na Goriškem, da se bodo pač gotovo s svojimi pevci in zastavo udeležili in sodelovali, da se bode nj. vel. dostojno tudi od strani Slovencev sprejelo; posebna povabila se bodo te dni na vse čitalnice na Goriškem razposlala s prošnjo, da takoj naznanijo svoj prihod, da se bodo dotične priprave za sl. sprejem napravile. Združili se bomo pri goriški čitalnici, od tod pa pojdemo združeni za našimi tribojnimi zastavami na kolodvor. Zvečer bode baklada in petje; točke se bodo naznanile pismeno.

— (Vranska narodna čitalnica) napravi 29. marca t. l. ob 7. uri zvečer besedo in tombolo. Uljudno vabi vse častite ude in prijatelje čitalnice h tej veselici odbor.

— (Cerkveno.) „Džnica“ piše: Praznik Marijinega oznanjenja se bode obhajal letošnje leto Veliki četrtek. — Da bo vsakemu moči biti pri sv. maši in tako zadoštit cerkveni zapovedi, ker je zapovedan praznik, za to velevala direktorij za ljubljansko škofijo, da, kjer je več duhovnov, se naj bereti ob navadnih urah dve sv. maši, in zvonovi se zavežejo pri zadnjem opraviču. Kjer je pa samo en duhoven, naj se opravi božja služba ob navadni dosedanji uri; tako bo vernim mogoče nekaj doma, nekaj v bližnji duhovnji o raznih urah biti pri sv. maši.

— (Čuden volk.) Pišejo nam: Pastirji v Prežganji pod Ljubljano so videli volka, poklicali očete prežganjske vkup in možje, kateri so kako puško dosegli, so pobrali kosti svojega rojstva in šli pogumno na volčji lov. Zares naleté volka, ki je bil čudno krotak ali aroganten, da niti bežati nij hotel. Ustrelé ga s tremi strelji in mrtev je bil. Naložé ga slovesno na voz, z zelenjem olepšajo in peljejo v Litijo, da bi talijo dobili za ubito divjo zver. Ali tu jim talije nečejo dati, češ da ta zver — nij volk, nego pes. Možje iz hribov Prežganja so hudi: „ne dajmo se, škrijc nas če goljufati; to je pravi volk.“ Pokličejo se strokovnjaki; večina je za psa, Prežganjci volka branijo. Naposled pokličejo mimogredočega mesarja. Ta pride in zagledavši ustreljen predmet prepira, vsklikne: „o hudič, to je moj sultan, le pogledjte, da ima ono uho, na katerem leži, na pol odrezano!“ Res je bilo tako. In sedaj Prežganjci ne bodo le nič talije dobili, nego za ustreljenega psa še 50 gld. plačali.

— (Iz Jarenine) pri Mariboru se nam piše: Po noči od 20. na 21. marca so ponočni ptiči prekljali posestnika Gornika v Vosku dvojne železne, kletae duri, na katerih ste dve Verthajmovi ključavnici vhod branili. Ali so to ne zvrstni ključarji? Odnegli so precej vina. En škaf so ga razpostavili na okrajni cesti, katerega so neke ženske v Maribor grede našle in se mislile z njim malo okrepčat; pa škoda, bilo je zmešano z umetno vodo. Tudi gospodaru so pripravili kaj lepega in so se mu tako hvaležnega skazali. Onesnažili so odtrgano ključavnico, ter mu postavili zraven kupico žlahtne kapljice. Ali je to ne grda hudobija? Dobro bi bilo takim lopovom svilnati ovrtnik omisliti.

— (Zabranjen samomor.) Blizo Žalca v vasi A..... se je Janez K., brat ondotnega posestnika hotel obesiti, ker zaradi sovraštva do tega krivičnega sveta nij hotel živeti. Uže je v svojej sobi visel na vrvi, ko slučajno zraven pride njegov brat, ter ga reši. Ali skupil je slabo. V zahvalo, da ga je otel smrti, začel je oteti samomorilec razgrajati in rotiti se nad njim, zakaj ga nij pustil viseti, ter mu protil, da zažge hižo in da vse umori.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in bledanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.
Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.
Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsni boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalca in člen mnogo učenih društev.
Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.
Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.
James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.
Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.
Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalca.
Spričevalo št. 76.921.
Obergrimpern, (Badensko), 22. aprila 1872.
Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.
Montona, Istra.
Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.
Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.
Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 3. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.
Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.
Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.
Št. 75.877. Flor. Köllera, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tišcanji v prsih.
Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadajni prsni bolečini in pretresu čutnic.
Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanji in hujšanju.
Revalesscière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehaših pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr. — 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. a 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu a 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Kahr, v Gradcu bratje Oberaunzmeier, v Ljubljani Diechtl & Franz, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenui Ludvig Müller, v Mariboru

M. Morid, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specijalnih trgovcih; tudi razpošilja čimajaka hiša na vsa kraja po poštah nakaznicah ali povzetkih.

Uradno naznanilo.

22. marca 1875.

Razpisana služba: Pri c. kr. deželnej blagajnici mesto asistenta v XI. razredu, v 4 tednih predsedništvu finančnega ravateljstva tu.

Javne dražbe: Primož Padarjevo iz Kurje vasi, 2460 gld. 12. aprila (I. Ljubljana). — Jul. Tomazinovo iz Kliviša, 11322 gld. 15. aprila (I. Ljubljana). — Jos. Benediktovo, 23. aprila (III. Novo mesto). — Josip Zavarjevo iz Studenca, 1693 gld. 31. marca (I. Ljubljana). — M. Brumerjevo iz Knežaka, 9. aprila (III. Irska Bistrica). — V. Omahnovo iz Biča, 730 gld. 1. aprila (III. Zatičina).

LJUBLJANSKI COURSE 22. marca			
(izvirno telegrafično poročilo.)			
Enotni drž. dolg v bankovcih	71 gld.	55	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	90	"
1860 drž. posojilo	112	40	"
Akcije narodne banke	965	"	"
Kreditne akcije	236	50	"
London	111	40	"
Napol.	8	88 1/2	"
C. k. cekini	5	23	"
Srebro	104	50	"

Zobni zdravnik

docent dr. Tanzer

iz Gradca,

ordinira tu v Ljubljani pri „Slonu“, v sobi števil. 36 in 37 v II. nadstropji v zobnem zdravilstvu in zobne tehniki vsaki dan od 8. ure zjutraj do 5. ure zvečer. (91—2)

Ostane tu samo do velike sobote.
Dr. Tanzerjeva antiseptikon zobna voda, zobni prašek in zobna pasta se dobiva pri gg. C. Mahru, lekarju Biršicu in Piccoliju v Ljubljani in v lekarnah v Kranji, Luki in v Kamniku.

Beste Nähmaschine der Welt. Za Kranjsko izključljivo le pri podpisaneu!

Poleg originalnih Howe šivalnih strojev

se nahajajo pri meni skoro vsi znani šivalni stroji

tujemski po zelo znižanih cenah in v velikem izboru. (58—3)

Ljubljana, židovska ulica št. 228.

S posebnim spoštovanjem

Franc Detter.

Tuji.

21. marca:

Evropa: Ketzeles iz Prage. — Zajec iz Gorenjega grada. — Tomazin iz Rateč.
Pri Slonu: Schirhofer iz Nea olja. — Grün iz Pešte. — Vošnjak iz Celja. — Logar iz Idrije. — Edelhofer iz Dunaja. — Draso iz Trsta. — Burghart iz Dunaja. — Pozi iz Miana. — Klinger iz Dunaja. — Cepin iz Welsa. — Svoboda iz Dunaja. — Sriča iz Trebiža. — Črne iz Dolenjskega. — Sever iz Dunaja.
Pri Malič: Kuhn iz Dunaja. — Pavlin iz Liti. — Natanský iz Prage. — Straub iz Češkega. — Blau iz Kočevja. — Apet iz Beljaka. — Nagy iz Dunaja. — pl. Savinšek iz Metlike. — Kern iz Beljaka. — Eypert iz Illova. — Bierman iz Dunaja. — Jugovec iz Kranja. — Logar iz Mokronoga. — Mihalek iz Dunaja.
Pri Zamorec: Feldstein iz Dunaja. — Ravnikar iz Vač. — Frank iz Gradiške. — Cvetković iz Zagreba. — Alenčič iz Dunaja. — Radovšek iz Hrastrnika.
Pri bavarskem dvoru: Valenčič iz Trnovega. — Trinzela iz Sore. — Kranjc iz Trnovega.

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

Narodna tiskarna

v Ljubljani

izdeljuje

vozne liste za železnice

s firmo in železniškim kolekom

po novi naredbi

1000 iztisov za	gold.	7.50
2000 " " "	"	13.50
Za brzovoznino:		
1000 iztisov za	"	9.—
2000 " " "	"	16.50

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.